

krušnim pečem, narejenih iz kolov, in so prepletene med seboj z vejami ter dobro zamašene z blatom.

Ko podirajo bobri z ostrimi glodači drevesa, najrajši vrbe, breze, jesene in topole, jim gre delo iz pod rok, kot bi imeli na razpolago najboljše žage in sekire. Par minut, in precej debel količek že pade gladko odrezan na tla. Tudi bobrov mladiček, velik kot napol dorasla mačica, pomaga starim pri delu. Seveda uniči večja bobrova naselbina velike množine lesa; za eno samo kočico treba cel voz mehkega lesa.

Dasi ima ta živalca v sebi zdravilno bobrovino, ki so jo rabili časih radi proti krču in plačevali lot po K 20—; četudi je dragocen njen kožuh, vendar se je morala iz gospodarskih, kmetijskih in gozdarskih ozirov umakniti iz naše domovine za vedno. (Dalje prih.)

Franjo Neubauer:

Otrok in solnce.

Kam potuješ, solnček zlati,
kam tako se ti mudi?
Ali séstrica za góro,
ali bratec ti živi?

„Že se dviga bratec — mesec,
kmalu pride za menojo,
in nešteto sestric — zvezdic
ti pokažem še nocoj.“

